

Този брой носи премии: 1 кгр. шок.

бонбони, 1 кут. вафли, пасти за зъби и др.

БАРАБАНАЧЕ

ВЕСЕЛЪ СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

Вестникът е разрешенъ отъ Министерството на народното просвѣщение съ писмо № 23977-2-III отъ 30 май 1938 година

Данъ и Владко нашъ веднѣжъ
бѣха срещнати отъ дѣждъ.
И решиха като банда
да похапнатъ контрабанда
въвъ дюкянче съ маси чисти
за търговци и туристи.
Щомъ наближи да се плаща,
къмъ вратата бързо хващатъ.
Данъ се прѣчва на вратата.
Ей стопанката съ лопата.
Владъ на Данчо подъ четала
хуква вѣнка като хала.
Но гърбината на Данъ
бързо стана барабанъ.

ПѢСНИ ЗА МАЛКИТѢ

ВАКАНЦИЯ

Маршъ

музика: Б. Тотевъ

Сбогомъ, книги и писалки,
и другари мили,
ще се срещнемъ пакъ на есенъ
съ викове и пѣсень.

Тебъ, учителю, нашъ мили,
дето сме морили,
сбогомъ, и не ни забравяй,
всичко ни прощавай!

Елисавета Багряна

Осжденъ на смъртъ слонъ!

Преди нѣколко дни въ островъ Цейлонъ е билъ изправенъ предъ съдебнитѣ власти стария слонъ Хораций. Този случай е единственъ въ свѣта и затова пѣкъ толкова интересенъ.

Слонътъ Хораций е любимецъ на будискитѣ монаси и винаги е билъ на чело на религиознитѣ процеси, но на последъкъ той започналъ да буйствува и да напада минувачитѣ. При последното религиозно тържество Хораций се отдѣлил отъ процесията и се навърлил върху зрителитѣ, като убилъ и наранилъ много отъ тѣхъ. Съ голѣми усилия слонътъ билъ заловенъ и затворенъ въ желѣзна клетка.

Сждътъ осждилъ на смъртъ чрезъ разстрелване слонътъ убиецъ. Монаситѣ подали молба до губернатора на островъ Цейлонъ за да искатъ помилване на слона, но тя останала безъ послѣдствие. При разстрелването Хораций билъ завързанъ здраво къмъ едно дебело дърво. Когато слонътъ почувствувалъ, че къмъ него е насочено дуло на огнестрелно оржие, направилъ усилия да се откъсне отъ вжжетата и избѣга, но до като направи това, нѣколко изстрела го повалили мъртавъ на земята.

Дунавскитѣ жилища на българитѣ

(Изъ книгата „Старитѣ и днешнитѣ българи“)

Българското слизание на югъ се възпрѣ отъ Дунава и отъ защитницитѣ на Византийската империя. Тогава тѣ трѣбвало да бждатъ доволни отъ земята отсамъ Дунава и да се заселатъ въ Влахия, Молдава, Тѣмшкѣ Банатъ и въ източната частъ на Унгария.

Изъ новото си отечество войнственния народъ нанасяше удари на околнитѣ си съседи: на Гръцката империя, на Илирикъ, на Адриатическа Украйна, на Италия, на Сърбия, на Моравия, на Чехия, на Германия и нищо не можеше да възпре далечнитѣ успѣхи на тѣхното оржие, освенъ Рейнъ и францускитѣ саби. Готъ Йорнанъ (който е живѣлъ около 550 години въ Равини) ги нарича наказание на народа си за грѣховетѣ му; най-старитѣ французи и германски лѣтописи често споменуватъ българитѣ, заради голѣмитѣ завоевания които правили. Тѣ били тѣломъ велики, и горди по умъ.

Юрий Венелинъ